

ת"פ 19886/11/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19886-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין:
כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל- ענף תביעות
מחוז ירושלים
עוה"ד ליטל א. אריאלי

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

באמצעות ב"כ עוה"ד טליה רם

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום והסדר הטיעון

הנאשם הודה והורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

האישום הראשון בכתב האישום המתוקן מתאר כי ביום 31.10.19 בשעה 08:45 התפרץ הנאשם לביתו של אלון בן הרוש (להלן: "המתלונן") בכוונה לבצע גניבה או פשע.

הנאשם פתח את דלת הדירה אשר הייתה סגורה אך לא נעולה, נטל מעיל קצר, טלפון נייד וכן 250 יורו, ויצא מהדירה. בהמשך, חזר הנאשם, נכנס לדירה ונטל משחק טלוויזיה, שרשרת ומטען לטפון נייד.

הנאשם הורשע בגין כך בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה לפי סעיפים 406(ב) ו-384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

האישום השני מתאר כי באותו היום, סמוך לשעה 17:00, הגיע הנאשם לתחנת דלק ברחוב חברוני בירושלים, וכאשר המוכר בחנות הנוחות היה עסוק בעניין אחר, הכניס לכיסו מכשיר טלפון נייד.

בהמשך, ביום 1.11.19, חזר הנאשם לאותו המקום ושוב גנב מכשיר טלפון נייד.

ערכם של שני המכשירים עלה כדי 1,200 ₪.

בשל כך הורשע הנאשם בשתי עבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

עמוד 1

תסקירי שירות המבחן והטיפול בנאשם

תסקיר שירות המבחן מיום 17.02.20 מלמדנו כי הנאשם הינו רווק, יליד שנת 1983, המתגורר בבית אמו בירושלים. הנאשם סובל ממחלת הסכיזופרניה, ומזה שנים הוא סובל מבעיות של קשב וריכוז, התמכרות לסמים, ואף אושפז פעמים רבות בעבר.

לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות בתחומי האלימות, רכוש, מין וסמים בגין נדון ל-9 מאסרים בפועל, ובכלל זה אחד מהם מאסר ממושך, בין השנים 2008-2018, בגין עבירות מין ורכוש.

במשך השנים, נטה הנאשם שלא ליטול אחריות על מעשיו ולהאשים את גופי הממשל והרווחה השונים, וכך גם עשה במקרה דנן תוך שהוא מטשטש ומצמצם מחומרת מעשיו תוך קושי לראות את האחר ואת הפגיעה והנזק אשר גרם.

שירות המבחן התרשם מאדם המכור לסמים מגיל ההתבגרות, אשר גדל בעזובה רגשית וחינוכית והתקשה לפתח כלים להתמודדות והפנים דפוסי התנהגות בעייתיים מילדות.

שני תסקירים מאוחרים יותר אשר הוגשו לעיוני, חוזרים על אותם הממצאים, ומוסיפים כי מסוכנותו המינית הינה גבוהה, והוא מוסיף ומביע חרטה משמעותית, אך מילולית, על מעשיו. עוד הביע הנאשם רצון וצורך לקחת חלק בהליך טיפולי, אולם הדבר לא צלח, במיוחד נוכח הערכת שירות המבחן כי מדובר במניפולציה, ותו לא.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה, עוה"ד ליטל א. אריאלי, הצביעה על הפגיעה המרובה, החוזרת והתדירה, ברכוש הציבור, ומשכך, ביקשה לקבוע מתחמי ענישה שונים לכל אחת מהעבירות המיוחסות לנאשם, תוך שהיא מדגישה את העובדה כי מדובר במי שהיה אסור תקופה ארוכה ומשמעותית, וזמן קצר יחסית לאחר ששוחרר ממאסר משמעותי של עשר שנים, החל לעסוק שוב בפלילים, כאשר הוא התפרץ שוב ושוב לביתם של זרים, גנב מביתם חפצים, ושלח ידו פעמיים בחפצים יקרי ערך.

ב"כ המאשימה ציינה כי לחובת הנאשם 14 הרשעות קודמות במגוון עבירות, בין היתר בעבירות רכוש, סמים, מין ואלימות חמורה. בגין כל אלה, הושתו על הנאשם שנות מאסר רבות.

בנוסף ציינה כי לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים ברי הפעלה אשר ענינם יפורט בהמשך.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם באישום הראשון, נע בין **12 ל-24** חודשי מאסר בפועל, ובאישום השני- **16-36** חודשי מאסר, מאחר ומדובר בשני מקרי גניבה.

נוכח כל אלו, ולאור עברו הפלילי של הנאשם, עתרה המאשימה לענישה המצויה ברף **העליון** של מתחמי הענישה אשר פורטו לעיל, יחד עם הפעלתם של המאסרים המותנים במצטבר, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי למתלוננים.

מאידך, טענה הסניגורית המלומדת, עוה"ד טליה רם, כי אכן אין להתעלם מעברו המכביד של הנאשם אך יש לזכור

כי נסיבות חייו עצובות הן וקשות. הנאשם בן למשפחה קשת יום אשר לא יכולה הייתה לתמוך בו ובאחיו, ומשום כך הוא בחר בעולמם האפל של הסמים המסוכנים, אך כיום, לאחר שריצה עונשי מאסר ארוכים עד מאוד, הוא ביקש להשתקם עוד טרם "נולד" התיק דן.

ב"כ המאשימה מסרה עוד כי הנאשם ניסה, בדרכים שונות, לקחת חלק בהליך טיפולי גם לאחר מעצרו, אולם הדבר לא צלח נוכח נתוניו האישיים הקשים, ותחלואתו הכפולה, שלא לומר - המשולשת (תחלואה נפשית, בעיות קוגניטיביות של קשב וריכוז וכן התמכרותו לשימוש בסמים מסוכנים).

עוד מסרה הסניגורית, כי הנאשם עבר טלטלות במהלך המעצר, יצא למעצר באיזוק אלקטרוני, אך הפר את תנאי הפיקוח וחזר אחר כבוד לבית המעצר.

לפיכך טענה הסניגורית, כי יש לבחור במתחמי ענישה מתונים בהרבה מאלו אשר הוצגו על ידי המאשימה, וכן סברה כי אחד מהמאסרים המותנים אינו בר הפעלה, נוכח העובדה כי תחולתו החלה לאחר מאסר אחר אותו ריצה הנאשם, ומשום כך, סבורה היא כי אין להפעילו וזאת מתוך ראייה דקדקנית וקריאה זהירה של שורת התנאי באותו גזר הדין.

הנאשם, בדברו האחרון, סיפר על קשיים שונים אשר התגלו בשנים האחרונות בחייו, ותיאר כי הוריו מבוגרים והוא מעוניין לסעוד אותם ולשקם את עצמו תוך שבית המשפט יעזור לו "לחזור לחיים".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם בת"פ 25680-07-17

בתיק זה שני מקרי התפרצות לאותה הדירה כאשר דקות מפרידות בין כניסה אחת לחברתה - קשר המצדיק התייחסות אליהם כאל אירוע עברייני אחד.

נוכח המתואר באישום הראשון, הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, אשר נועדו להגן על הקניין, על הפרטיות והביטחון בבית המגורים.

בתי המשפט התייחסו בחומרה לעבירות אלה, ולא אחת נאמר, כי אין להתייחס אליהן כעבירות המופנות כלפי הרכוש בלבד, נוכח הפגיעה הקשה שהן גורמות לבעלי הבתים, אשר בתיהם נפרצים ומחוללים בעת ביצוע העבירות.

מעבר לפגיעה בפרטיות של בעלי הבתים, עבירות אלה פוגעות גם בביטחונם של בעלי הבתים, באשר ההתפרצות אל הבית במפתיע עשויה לזמן מפגש בלתי רצוי בין הפורץ לדיירי הבית, מפגש אשר עשוי בקלות להידרדר לאלימות ופגיעה בנפש.

נסיבות האישום הראשון בכתב אישום זה, מלמדות כי הנאשם התפרץ לבית המתלונן בשעת צהריים. באותו מקרה, לא ידוע האם בעל הבית שהה בביתו, אך מכל מקום, הנאשם ניצל את התפרצותו והצליח לגנוב מהבית פריטים שונים, כפי שפורט לעיל.

הפגיעה בפרטיות וגניבת הרכוש, גרמו למתלוננת נזק כלכלי וצער, וודאי פגעו גם בשלוותה לאחר שביתה הפרטי נפרץ

בידי זר.

בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, נע מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 7 ל-17 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

האישום השני מתייחס לעבירות של גניבה מחנות נוחות בתחנת דלק, לא פעם אלא פעמיים - גניבות אשר יממה הפרידה ביניהם ואשר הן פוגעות בחיי המסחר התקינים ובזכות הקניין של בעלי החנות הגלומה במעשה.

מתחם העונש ההולם עבירות אלה נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1983, בן כ-37 שנים כיום.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, וניכר כי הוא לוקח אחריות, גם אם מילולית בלבד, על המעשים שביצע.

גיליון הרשעותיו של הנאשם עב כרס ומעיד על 14 הרשעות לחובת הנאשם, בעבירות שונות בתחומי הרכוש, האלימות, הסמים, המין ועוד.

נסיבות חייו, החל מילדותו, נלמדות מתסקירי שירות המבחן, והן מעידות על מציאות חיים עגומה שהנאשם גדל לתוכה, ללא גורמי תמיכה והכוונה. מציאות אשר הביאה את הנאשם, כבר בגיל הנעורים, לעבריינות ולשהייה במוסדות לנוער לעתים כחלופת מעצר בגין עבירות שביצע בנעוריו.

הנאשם ריצה עונשי מאסר ממושכים, כך ששנים רבות בחייו שהה מאחורי סורג ובריח, ולמרבה הצער, אלה לא הביאו להפסקת אורח החיים העברייני והנאשם הורשע גם בעבירות שבוצעו כמתואר בכתבי האישום שלפניי. עונשי מאסר על תנאי העומדים נגד הנאשם, גם הם לא הרתיעוהו מלבצע את העבירות המחילות את התנאי.

ברקע לביצוע העבירות שהנאשם ביצע במהלך השנים עמד שימוש ממושך של הנאשם בסמים, בעיות נפשיות ולאורך ההליכים המשפטיים שבו וחזרו הגורמים המקצועיים בשירות המבחן, על הצורך של הנאשם לקבל טיפול גמילה אשר יביא להפסקת השימוש בסמים ולהפסקת הפעילות העבריינית.

ההליך המשפטי זימן לנאשם מספר הזדמנויות לשיקום וטיפול, ואף אפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני - והוא שוחרר ממעצרו לצורך כך, אך הדבר למרבה הצער, לא צלח.

משך הזמן בו התנהלו ההליכים בעניינו של הנאשם, הליווי ודיווחיו של שירות המבחן אפשרו לבחון את מצבו של הנאשם, החל מהרקע לביצוע העבירות ועד עתה.

תסקירי שירות המבחן, הדיווחים על רצונו של הנאשם בטיפול, הצטרפותו לקהילות בעבר וחוסר ההצלחה להשלים

ולהתמיד את הטיפול בהן, פורסת תמונה של אדם אשר במשך שנים רבות שקוע בעולם הסמים והעבריינות, ומסלול חייו היה רצוף עבירות וריצוי עונשי מאסר ממושכים בגין.

כיום, כאמור, הנאשם בן 37 שנים, הביע בפני תחושות עייפות ומיאוס מחיי הסמים והפשע, תיאר את מאמציו והשתדלותו לסור מרע, וביקש לטפל בהוריו, לסעוד אותם ולבחור בדרך חדשה - נקייה מסמים.

שקלתי את מצבור העבירות לחובת הנאשם, את עברו הפלילי, את הרקע הקשה והמכביד ממנו הגיע ואת וניסיתי למצוא נקודות שיש בהן כדי להפיח תקווה, גם אם מסוימת, ביחס לעתידו של הנאשם.

לצד נסיבות מורכבות אלה, שקלתי את שיקולי הענישה הנדרשים בעבירות שהנאשם ביצע ואת כל האמור לעניין מתחם הענישה, ובסיכומי של דבר שוכנעתי כי יש בנסיבותיו של הנאשם כדי למקם את הנאשם בצדו **המרכזי-עליון** של כל אחד ממתחמי הענישה אך יחד עם זאת - לאפשר חפיפה חלקית של מתחמי הענישה וכן של המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו.

וכל כך למה?

התשובה לכך נעוצה במצבו הנפשי הקשה של הנאשם, המלמד על מחלת נפש קשה וטורדנית כסכיזופרניה, הכוללת חזיונות שווא והפרעות נוספות. אלו גם יחד, מקרבים את הנאשם לחלקם המקל של מתחמי הענישה, אלא שהקלה זו טובא בדרך של חפיפה במתחמים העונשיים השונים ובמאסרים המותנים השונים.

נוסף לעונש שייגזר על הנאשם, לחובת הנאשם תלוי עונש של מאסר על תנאי מת"פ 8076/07, בו נגזרו עליו 12 חודשי מאסר על תנאי, שנת מאסר בפועל שמקורה בת.פ. 4912/09, 8 חודשי מאסר אשר הוטלו במסגרתו של ת.פ. 3290/06 וכן \$\$\$\$ חודשי מאסר מת.פ. 5545/07.

באשר לטענות אשר נשמעו בעניינו של המאסר המותנה מת.פ. 3290/06, יש לומר כי עניינו של המאסר המותנה הינו הרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות עתידיות. מדובר בחרב אפקטיבית אשר אינה אפקטיבית ככל שהנאשם אינו מסוגל בלאו הכי לבצע עבירות. רוצה לומר - כאשר אין פוטנציאל לביצוע עבירות- אין טעם באותה החרב. כאשר הנאשם אסור או עצור - נעצר מונה הזמן המודד את תקופת התנאי. איני רואה חשיבות לזהותו או לשיוכו של הגורם העוצר את מונה הזמן, בין אם מקורו במאסר אשר הוטל בתיק המקור, ובין אם מדובר בתיק אחר ובמאסר אחר אשר הוטל בעניינו. מכאן, שתקופת התנאי בתיק זה נעצרה בשל מאסר אשר הוטל בתיק אחר, ומעצור זה בלם את תקופת התנאי, עד שזו שוחררה עם שחרורו של הנאשם ממאסרו בשנת 2018.

לסיכום, הנאשם אדם מוכה גורל, אשר נתוני הפתיחה של חייו קשים הם. מאידך, פגיעתו בחפים מכל אשמה בחברה חוזרת ונשנית, ביתם נפרץ ורכושם נבזז על ידו ונראה כאילו דבר לא מסייע ודבר לא יוכל לסייע. למרות כל אלו, אני סבור כי טיפול מקיף ושיקום כוללני, יגיעו אלו כשיגיעו, עשויים לפתוח בפני הנאשם פתח של תקווה.

מאסריו המותנים הרבים, החדשים והישנים, מלמדים כי כאשר ישנן בעיות אישיותיות קשות אצל הנאשם, ההרתעה שבמאסר, הרגיל והמותנה, אינה פועלת את פעולתה, ומשכך, נדמה כי יש להפעיל מאסרים אלו באורח מתון ובחפיפה חלקית כפי שיתואר לעיל.

אני קורא מכאן לשירות בתי הסוהר, לנסות ולשב את הנאשם בפעילות שיקומית בעת מאסרו וזאת על מנת ליתן בידי

כלים להתמודד עם בעיות ולפצוח בחיים יצרניים ונורמטיביים, אולי לראשונה בחייו.

נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 15 חודשים, אשר יימנו מיום מעצרו.

2. מופעלים בזאת ארבעת המאסרים המותנים מת"פ 8076/07, בו נגזרו עליו 12 חודשי מאסר על תנאי, שנת מאסר בפועל שמקורה בת.פ. 4912/09, 8 חודשי מאסר אשר הוטלו במסגרתו של ת.פ. 3290/06 וכן שישה חודשי מאסר מת.פ. 5545/07. 40 חודשי מאסר מותנה סך הכל, ונוכח המועד בו הוטלו מאסרים אלו, חלקם לפני למעלה מ-10 שנים, ולאור הנימוקים אשר צוינו בגופו של גזר הדין - הרי שאני מוצא לבחור מתוכם 13 חודשים אשר יירוצו במצטבר לכל עונש אחר אשר הוטל בתיק זה.

סך הכל, אם כן, ירצה הנאשם עונש מאסר בן 28 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בהליך זה.

3. 6 חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור על כל עבירת רכוש מסוג עוון ופשע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

4. הנאשם מתחייב בסך ₪ 5,000 שלא לעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע, וזאת במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין התחייבות זו והסכים לה.

5. פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בשני האישומים (ע"ת מס' 1 ותחנת דלק פז בתלפיות בירושלים). סך הכך, אם כן - 2,000 ₪ אשר ישולמו עד ליום 1.1.23.

6. מוצגים- יחולטו/יושמדו- וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

דברי הנאשם באשר לבעיותיו הרפואיות הקשורות לעיכול מאכלים - ובאו בפני גורמי הרפואה בשב"ס ובטוחני כי יטופלו בהתאם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"א, 02 נובמבר 2020, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.